

De kindervienden

In mijn geboortestreek langs de Leie was Sinterklaas onbetwistbaar de grote heilige en Sint Maarten slechts zijn schaduw. Sint-Maartens-avond was alleen maar goed om een beetje met een biet rond te lopen, een uitgeholde spookachtige koebiet met een kaarske d'r in. Maar hier in de westhoek is Sint Maarten de grote man. Een heel interessante heilige! Absoluut. Terwijl ge op die Klaas niet meer moet rekenen vanaf zes december, (want dan is hij weer weg naar Spanje) kunt ge heel het jaar door Sint Maarten aanroepen, voor alle mogelijke problemen. Pas op, ge zult gewoonlijk maar den helft krijgen van wat ge vraagt, ge moet er maar content mee zijn. Hoor de kinderen maar zingen op straat "Sinte Maarten, koeken en taarten, brood en wijn, 't is al voor mijn". Na al die jaren heb ik ook meer sympathie gekregen voor die tweede heiligaard. Stel u voor...in 't putje van de winter snijdt hij zijne mantel in twee om een arme blote vent van de vriesdood te redden. Als dat geen heldendaad van mensenliefde was! Der zijn nog meer straffe toeren van hem bekend. Wat da'k nu ga vertellen is ruim vijftig jaar geleden, toen de huurprijs van een deftig huis min of meer drieduizend frank kostte.

Bij Jantje thuis zat vader zonder werk en moeder was ziek, zodat ze hun huishuur niet konden betalen. Komt de huisbaas in een wroede coleire op de voordeur kloppen zodat heel de straat het hoort "Als die drieduizend frank hier morgen niet op tafel ligt, zet ik u op straat, godvernondedju". Jantje hoort dat ook en in paniek pakt hij een gele briefkaart en schrijft..."Aan Sint Maarten in de hemel" "Liefste Sint Maarten, stuur vlug drieduizend frank, want anders moeten wij morgen buiten slapen, dat kan toch niet, we zullen het niet overleven, help ons, gij kunt dat lieve heilige Sint Maarten". Jantje zijn adres op den achterkant en als de bliksem vliegt hij naar de brievenbus...oef.

Die postmannen lachen een beetje als ze dat kaartje in handen krijgen. "Ach here" zegt er een, "Ik ken die mensen, 't zijn sukkelaars, ze hebben veel tegenslag gehad de laatste tijd". Die brave postmannen doen een omhaling en ze verzamelen welgeteld zeventienhonderd frank. "Kijk, 't is niet genoeg, maar 't zal helpen". 't Geld in een schone enveloppe...Jantje's adres erop en op den achterkant in sierlijke letters "Sint Maarten in den hemel". Prachtig!

Zo valt die schenking binnen bij Jantje. Met bevende handen telt hij het geld.-.zeventienhonderd frank. Wat is er hier gebeurd...dat kan niet... Opnieuw stuurt Jantje een gele briefkaart naar den hemel met zijn commentaar. De postmannen zijn blij als ze die in handen krijgen..."dat is mooi", zeggen ze, "een bedankingskaartje". "Liefste Sint Maarten" lezen ze "dank u wel dat ge zo spoedig het geld hebt opgestuurd, maar helaas, er ontbreekt dertienhonderd frank, ik denk dat die mannen van de post dat gepikt hebben".

Toch moet ik toegeven, dat die Sinterklaas van mijn kinderjaren de grootste is. Ik zie me nog met mijn drie broertjes in 't holst van de nacht van 5 op 6 december de trap naar beneden sluipen...zou hij al gekomen zijn? Jawel! Op ons blote voetjes stonden we te dansen en te springen rond de keukentafel, vol klaaskoeken en chocolade, marsepein, dadels en vijgen, voor elk een kleurboek en een paar warme sokken, een voetbal. Waarlijk het feest der feesten. Een groter heilige dan Sinterklaas was niet denkbaar. Helaas zijn we stilaan gaan twifelen, waarom de rijkemensenkinderen het mooiste en duurste speelgoed kregen en hoe die Klaas met zijn ezel over de daken reed en met zijn prachtige gewijde gewaden zomaar door de schoorsteen naar binnen kwam zonder zich te bevuilen. We vonden het ook verdacht dat we die raap en die wortel voor die ezel drie dagen later onaangeroerd in de groentenbak zagen liggen .

Met die helft van Sint Maarten ben ik ook nog niet effen. Ik blijf maar piekeren...Jantje moest zesduizend frank gevraagd hebben.